

Leugenaar (11)

Het stof was na de eerste ontboezemingen en onwennigheid weer gaan liggen. Langzamerhand wenden wij aan het idee dat onze oudste homo is en we lazen er veel over. Waarom ik me een leugenaar voelde. Zo probeerden we ons een beeld te vormen van zijn wereld. Er gebeurde na de eerste storm niet zo veel. Het feit was nog niet algemeen bekend. Toch waren er zeker wel momenten dat het heel confronterend was en dat je je een leugenaar voelde.

Momenten die confronterend zijn die van: Oh, wat is jullie zoon toch een leuke jongen. Het meisje waar hij verkering mee krijgt, zal wel boffen. Dat gaat dus niet gebeuren en ik vond het moeilijk om dit dan te zeggen. Ik knikte maar wat, maar intussen voelde ik me een leugenaar. En dat was ik ook. Toch waren er verzachtende omstandigheden: het moment was er vaak niet naar of er waren veel omstanders. Je gooit het ook niet even in de groep.

Toch kun je je vast voorstellen waarom ik me af en toe een leugenaar voelde. Zelf moest ik ook nog wennen aan het feit dat hij nooit met een meisje thuis zal komen. Het zat zo in mijn systeem. Ondanks het feit dat we het altijd al vermoedden, bleef hij gewoon onze zoon en niet een homo. Toch waren er momenten dat ik er echt niet onderuit kon, dat het zo was.

Op mijn verjaardag zat hij gezellig te kletsen met allerlei mensen en toen was het voor mij zo duidelijk! Ik was bang dat anderen het ook zouden zien. Niet dat ik bang ben voor de reacties, maar wel dat ze hem voortaan altijd anders zullen zien.

Berichten in de media volgde ik op de voet, vooral als er christenen in worden genoemd. Ik was en ben op zoek naar referentiemateriaal of referentiemensen, naar medechristenen die hetzelfde meemaken en hier een weg hebben gevonden. Zodra er een artikel verscheen over een lesbische of homorelatie las ik dit geïnteresseerd. Gelukkig wordt het steeds meer geaccepteerd.

Toch was het niet alleen maar ellende en vervelend. Echt niet. Een grappig feit is het volgende: Onze oudste heeft een vriendengroep al vanaf het voortgezet onderwijs. Na afloop van een etentje met hen heeft hij in een app verteld over zijn geaardheid. Hij kreeg veel liefdevolle reacties en wat het grappige is? Er bleken nog twee homo's in de groep te zitten. Die zijn meteen ook maar uit de kast gekomen.

Als je hetzelfde meemaakt, vermindert het je eenzaamheid. Want of je wilt of niet: als je afwijkt van de norm, kun je je heel eenzaam voelen. Je hoeft je zeker niet te schamen. Wees trots op je kind, hou van hem of haar en accepteer hem of haar. Gewoon zoals hij of zij is. Dat maakt het ook

makkelijker om open te zijn en je geen
leugenaar te voelen.

Annet van Ballegooijen